

Ups en downs in een Riso-werkjaar

Voorliggend nummer van Opbouwwerk-Brussel evalueert de werking van RISO-Brussel in 1992. Samen met een voor de administratie bestemde bundel met meer zakelijke informatie over o.a. het bestuurlijk functioneren van de organisatie vormt het „het jaarverslag 1992”. In dit artikel beperken we ons tot een aantal relevante punten in verband met het functioneren in RISO-Brussel op organisatorisch vlak.

1 Stabilisering middelen.

In 1991 werd RISO-Brussel vooral gekonfronteerd met een plotse groei voor de tijdelijke projecten. In de loop van 1992 konden we op het EEG project in Kuregem na de engagementen van 1991 continueren. Het harmoniekomitee hielp zichzelf verder. Eind 1992 kregen we een zicht op mogelijke aanzienlijke uitbreiding van onze middelen op het werkterrein van de veiligheidskontrakten en mogelijk ook op dat van de projecten in het kader van de stadsvernieuwing. Het experiment met de feitelijke vereniging tussen RISO-Brussel en het Comité Générale d'action des Marolles (CGAM) rond sociale begeleiding in samenwerking met de Brusselse Haard moest voortijdig gestopt worden. Het relaas van dit stopzetten werd vroeger in dit nummer gedaan.

2 Aanzuivering van de schulden uit het verleden, geïnformatiseerde boekhouding en achterstallen ...

Zoals reeds aangeraakt onder de activiteiten van het dagelijks bestuur werd in 1992 een bedrag gestort van 2.147.000 als compensatie voor de toegezegde en niet verkregen subsidies door de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het financieel dossier van de overgang van de tijdelijke werkgemeenschappen via de VZW

Brusselse Buurtwerken naar RISO-Brussel kan nu afgesloten worden zonder een financiële kater voor RISO-Brussel. Met dit bedrag heeft RISO-Brussel terug wat ademruimte. Toch blijven de tijdstippen van uitbetaling zeer onberekenbaar zodat RISO-Brussel in '92 steeds achterop geraakte met het betalen van de patronale bijdragen en bedrijfsvoorheffingen. Een geïnformatiseerde boekhouding die tot stand kwam in nauwe samenwerking met een ambtenaar van de V.G.C. geeft klare overzichten en prognoses. Nu nog een vlottere overheidsfinanciering en dan kan de VZW RISO-Brussel zich verder uitbouwen.

3 Staat van de erkenningsdossiers in 1992.

RISO-Brussel en de Vlaamse Gemeenschap. Op 16/12/92 kreeg RISO-Brussel het bericht van Gemeenschapsminister Demeester dat het erkend wordt als instituut in het kader van het dekreet op het maatschappelijk opbouwwerk voor de periode 1992-1996. RISO-Brussel krijgt een personeelsbezetting van 4 stafleden (1 koördinator, 2 edukatieve en 1 sekretariaatsmedewerker) en 7 opbouwwerkers. Het meerjarenplan 92-96 werd aangevaard wel zit er geen uitbreiding in naar 9 opbouwwerkers zoals gevraagd werd door ons en ondersteund door het kollege van de V.G.C.

RISO-Brussel en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het dagelijksbestuur van RISO-Brussel had een vijftal gesprekken met vertegenwoordigers van het kollege van de V.G.C. rond de tekorten uit het verleden, de toekomstige samenwerkingsmogelijkheden, de positionering van RISO-Brussel, het Brussels luik van het dekreet op het maatschappelijk opbouwwerk, de kansarmoede projecten 1992, het advies rond het meerjarenplan 92-96, de gewestelijke subsidiemogelijkheden, ...

Positief is dat de tekorten uit het verleden aanzuiverd werden en er een aanzet gegeven werd tot een nieuwe relatie RISO-Brussel - V.G.C. in de loop van september. Spijtig is echter dat deze konstruktieve gesprekken niet uitgemond zijn in een konkretisering in het kader van de kansarmoede projecten 1992. RISO-Brussel haar projektaanvraag werd niet weerhouden ... RISO-Brussel wordt wel gevraagd in 1993 een terreinverkenning te doen in Schaarbeek gedurende de eerste zes maanden van 1993. Al bij al een onverwachte wending met een mistige uitleg achteraf. Feit is dat RISO-Brussel twee formatieplaatsen in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk gekombineerd met de middelen van de V.G.C. ingeleverd heeft. Het is een beslissing van de V.G.C. waartegen RISO-Brussel nog weinig verhaal heeft. Het is een serieuze kater waarmee in 1993 verder gewerkt worden.

RISO-Brussel en de provincie Brabant.

In de loop van 1992 sloot de bestendige deputatie van Brabant met RISO-Brussel een samenwerkingsakkoord waaraan een vaste toelage werd gekoppeld. Een afgevaardigde van de provincie Brabant kan nu de bestuursvergaderingen volgen van RISO-Brussel en RISO-Brussel kan gevraagd worden advies te verstrekken.

RISO-Brussel en het Brussels Gewest.

In 1992 heeft RISO-Brussel met het Gewest enkele conventies ondertekend:

- 1) rond onderzoek criminaliteitspreventie i.s.m. staatssekretaris Anciaux.
- 2) rond het organiseren studiedag Buurtontwikkeling i.s.m. staatssekretaris Anciaux.
- 3) rond een opdracht in verband met energieverbruik i.s.m. staatssekretaris Anciaux.
- 4) rond sociale begeleiding te Peterbos en Brussel-centrum i.s.m. Minister Gosuin en de erkenning voor 3 jaar van RISO-Brussel op het executieve besluit van 16/07/1992 voor de integratie via de huisvesting.
- 5) rond de stadsvernieuwing is het dossier van RISO-Brussel en BRAL, eind december weerhouden.
- 6) RISO-Brussel wordt in het kader van de veiligheidskontrakten gevraagd een programma

te ontwikkelen rond de city-coaching in Anderlecht en een intergemeentelijk project rond de meldingspunten.

RISO-Brussel en de Koning Boudewijnstichting. In 1992 werd de samenwerking tussen RISO-Brussel en de Koning Boudewijnstichting verder gezet in het project transit-woningen te Laken. Dit project loopt ook in samenwerking met het O.C.M.W. van Brussel.

Het wel en het wee op een rij.

Positieve punten.

- * De studiedagen rond criminaliteitspreventie, de sociale buurtontwikkeling en de toekomst van de Vlamingen i.s.m. Lodewijk de Raet Stichting.
- * De stappen in de herstructurering van RISO-Brussel.
- * De voorbereiding van een tewerkstellingsproject.
- * De werkbezoeken aan RISO-Brussel: van Gemeenschapsminister Demeester (19/6) de Administratie van Welzijn en Gezin (30/1) van een tunesische delegatie (21/5).
- * De prospectie rond een kansarmoedeproject te Schaarbeek en het LIC in de Noordwijk.
- * De erkenning van het instituut in kader van het dekreet van het maatschappelijk opbouwwerk, bij de provincie Brabant en de aanzetten bij het Brusselse Gewest.
- * Het terug opstarten van enkele noodzakelijke werken in ons sekretariaathuis.

Min punten.

- * De niet erkenning van de opbouwwerkprojecten binnen het kader van de kansarmoedeprojecten 1992.
- * De laattijdige subsidie-uitbetalingen die ons noodzaken achterstellen op te lopen bij de bedrijfsvoorheffingen en patronale bijdragen.
- * Het niet realiseren van 9 formatieplaatsen binnen het dekreet van maatschappelijk opbouwwerk.
- * De steeds wisselende personeelsformaties door de kortlopende conventies die steeds kunnen opgezegd worden.

Johan Martens.